

Ugunsrituāls

Ugunsrituāls ir saieta kulminācijas punkts. Tas ir daudznozīmīgs, mēs to veidojam, lai sasniegtu vairākus mērķus. Ugunsrituāls mūs vieno, stiprina gan mūs, gan saietu, gan mūsu zemi un tautu, nostiprina mūsu veikumu un palīdz mūsu darbiem nākotnē.

Varam droši teikt, ka ugunsrituāls ir sakrāls notikums, un mēs pret to tā arī izturamies, un to tādu arī veidojam. Ugunsrituāla laikā mēs esam kopā ar mūsu dieviem, kopā ar mūsu senčiem, kopā ar mūsu zemi un mūsu tautu, un vienojam šo visu vienotā veselumā, ko kopā turam mēs, un kas tur spēkā visus mūs.

Ugunsrituāls ir mūsu esošās pieredzes laišana nākotnē, un mūsu nākotnes veidošana. Un tajā mēs vienojamies un stiprinām sevi kā vienotu tautu.

Lai rituāla laikā gan mēs, gan visi klātesošie justos labi, un rituāls izdotos, ievērosim dažus noteikumus:

- * uz rituālu pošamies svētku drānās; ja tev ir tautas tērps vai sentērps, vai pat tikai kāda šāda tērpa detaļa, tie lieliski atbildīs šim notikumam;
- * uz rituālu neņemam līdz (nemaz nerunājot par to lietošanu rituālā) nekādas tehniskas ierīces – ne telefonus, ne foto- vai videokameras, neko līdzīgu, tie ĻOTI traucē rituāla norisei; paturēsim notikumu atmiņā, atmiņa uztur visskaistākās bildes, un paļausimies uz saieta oficiālajiem filmētājiem, gan jau bez foto nepaliksim;
- * dzīvniekus uz rituālu līdz neņemam;
- * godājam laiku, un ierodamies uz rituālu laikā, cienām citus, neliekam mūs gaidīt;
- * uz rituāla norises vietu dodamies visi kopā;
- * rituāls nav teātris ar aktieriem un skatītājiem, katrs no mums ir rituāla dalībnieks, rituālu veidojam, radam un darām mēs visi kopā, un katrs no mums tā kopības sastāvā;
- * rituāla laikā:
 - * vēršam mūsu nedalītu uzmanību uz notiekošo, netrokšņojam, nesarunājamies, nedarām blakus lietas;
 - * sekojam līdzī norišu vadītāju aicinājumiem un norādījumiem, darām to, uz ko viņi aicina,
 - * reiz nostājušies, paliekam dalībnieku aplī, neizejam no tā, neizjaucam to,
 - * bērni aplī var atrasties arī ārpusē – savu vecāku priekšā,
 - * ugunskurā bez vadītāja ziņas neko neliekam, no tā neko ārā neņemam, ugunskuru neaiztiekam; laikus to pārrunājam arī ar bērniem,
 - * dzied visi klātesošie; nav svarīgi vai zini vārdus, vai vari trāpīt pareizā tonkārtā, vai vispār noturēt melodiņu, dziedāšana ir mūsu visu enerģētiskā vienošanās, būsim tajā visi un vienoti,
- * ja bērni rituālā jūtas noguruši no notiekošā un vēlas skriet pļavā, ļaujam viņiem to, viņu enerģija sit augstu vilni, pļava ir plaša, lai viņi ir brīvi un laimīgi, bet (!) lai ar savu uzvedību netraucē rituāla norisei; pārrunājam ar bērniem notikuma svarīgumu un uzvedības noteikums jau pirms došanās;
- * rituāla noslēgšanu rituāla vadītājs paziņo skaļi, pēc tā uzturēšanās pie ugunskura ir brīva, var palikt dziedāt, dejot vai baudīt dabu, vai doties atpakaļ.

Parasts, ka pēc ugunsrituāla saietā centralizēti notikumi veidoti netiek. Tas ir laiks, kad varam baudīt rituālā gūtās sajūtas, sajūst tā “pēcgaršu”, un pavadīt laiku kopā ar ģimeni un saietā iegūtajiem draugiem atbilstoši savām sajūtām. Tas gan nenozīmē, ka šī nakts neveidojas interesanta...

Ugunsrituāls ir viens no skaistākajiem saieta notikumiem, izbaudīsim to!